

Addictes al joc

Un relat de: [iong txon](#)

Un microrelat experimental on he combinat diferents temps verbals i persones gramaticals per polaritzar l'atenció del lector i provocar diferents sensacions, que no haurien de ser de confusió.

TAQUILLA INVERSA VOLUNTÀRIA. Preu orientatiu: UNA MICA DE FEEDBACK encara que siguin un parell de línies. Què us sembla el relat? Quin efecte us ha fet? Hi ha res que no s'entengui? Res confús? Crítiques constructives, si pot ser, però sense manies. Ah, per mi us en podeu estar de posar nota, però sense problemes també. Feu al vostre criteri.. ;-)

Imatge publicada a *Pexels*

Us vareu trobar l'altre dia en aquell sopar, amb la mateixa colla d'avui. De seguida et va cridar l'atenció pel seu físic i vas fer mans i mànigues per seure a prop seu a la taulada. Semblava que no et feia gaire cas. Es mostrava discreta i somreia de tant en tant. Un plat, les postres... ella va beure un sol got de vi. Tu en vas tenir prou amb una cervesa. Feia calor, però volies tenir cura de la imatge que donaves: la primera impressió és important.

El cap de setmana passat va ser la segona vegada. Uns quants de la colla vam quedar per anar al cinema plegats i vam tornar a coincidir. Era una comèdia divertida i vam riure molt. En sortir es va formar un grup petit i vam anar a una cafeteria per xerrar una estona i allargar la trobada. Ella també hi era.

Aquest vespre ens hem tornat a veure. De nou hem sopat amb tota la colla. Ara ja no tinc dubtes que m'ha fet l'aleta quan li he fet un toc amb el peu per sota la taula, com accidentalment. Ella s'ha pres una clara i un plat de pasta al pesto. De postres un sorbet de gelat de llimona, i un tallat sense sucre, per a la sobretaula. Quan ha tret una cigarreta m'he afanyat a fer el mateix i oferir-li foc. Li he fet un comentari afalagador sobre el color dels seus cabells i se li ha dibuixat un somriure murri als llavis, però no ha dit res.

Tota la colla hem decidit anar a ballar. Aquesta vegada s'ha pres un combinat sense alcohol. Quan han punxat el primer tema de rock'n'roll he decidit passar a l'ofensiva i l'he convidada a ballar. Aquí és on el joc, la cacera, o la pesca amb canya si voleu, es torna més interessant. Hauré de recórrer a tota la meva expertesa, la meva experiència acumulada i la meva intuïció, els aprenentatges adquirits en tants fracassos i tantes decepcions anteriors.

Més que un esport, es com un art on no hi ha receptes ni fòrmules preestablertes. Arribar a dominar-lo requereix coneixements i experiència. Cal saber improvisar, com una puta que fa la cantonada, com un bon músic interpretant una peça de jazz o un missioner que ha sortit a donar testimoni de la seva fe. Cal saber quan han picat de veritat i intentar endevinar de quina mena de peix es tracta. Saber quan estirar i quan afluixar una mica de fil.

Mentre ballem, me n'adono com tot això es reflecteix com una bella metàfora en els nostres moviments i el nostre llenguatge corporal. De vegades ballem agafant-nos les mans i de vegades ens deixem anar. Ella fa uns quants passos enrere mentre em mira fit a fit i jo la segueixo. Després sóc jo qui m'allunyo quatre passes mentre li clavo els ulls i somric atraient-la cap a mi. L'agafo de nou, la deixo anar i mantinc el contacte tot just amb la punteta dels dits per deixar-la giravoltar. És com una representació teatral i una bestreta del que ha de venir tot seguit...

Més tard, de matinada, ja no serà tota la colla, però uns quants ens engrescarem per anar a prendre una copa en algun d'aquests locals oberts fins tard. Aquí tots dos ens prendrem algun combinat més fort mentre el joc continua clarament entre nosaltres dos. A la resta del grup també s'hi han creat alguns lligams incipients de caire romàntic, i es genera una complicitat entre nosaltres. Sempre queda algun altre borinot disposat a allargassar la nit. Si la "selecció natural" basada en la son i en la resistència als efectes de l'alcohol no és suficient, trobarem la manera de desempallegar-nos-en i cada parella acabarà fent-se fonedissa per la seva banda.

Normalment, a aquestes hores de la matinada, he de recórrer a la taurina i la cafeïna per aguantar com un home i poder fer encara un bon paper a la recta final. A més, quedaran algunes decisions de caire pràctic que només agafen per sorpresa els principiants però no a un gat vell com jo. S'ha de procedir amb discreció, tenir pensat el lloc adient amb tots els estris a punt, les mesures de prevenció...

Per fi, ja sols a casa, tot s'accelera. Tenim pressa o ho fem veure, però el cas és que és tard i vol ploure. Quin opi embriagador! Quin vi dolç més addictiu! Ben poca cosa com a preliminar i entro a matar. El ball més antic i finalment l'orgasme, per marcar a foc els circuits de les sinapsis neuronals que ens han portat fins aquí.

Després, sempre val la pena ser educat i fins i tot galant. És possible que la relació doni per unes quantes trobades més. Tard o d'hora però, surt algun entrebanc. I potser és millor així, abans no em quedi penjat d'ella o ella de mi. No vull ser addicte de ningú, ni que ho siguin de mi. M'estimo més sentir-me lliure per volar de flor en flor. Per gaudir l'esport de viure d'aquesta manera no convé afeccionar-se massa a ningú. Ja n'hi ha prou amb haver-nos fet completament addictes del joc mateix.